

DIRECTIVA CONSILIULUI 94/33/CE
din 22 iunie 1994
privind protecția tinerilor la locul de muncă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 118a,

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 118c din Tratat³,

întrucât art. 118a din Tratat prevede obligativitatea Consiliului de a adopta, prin intermediul directivelor, cerințe minime pentru a promova îmbunătățirea, în special, a mediului de muncă, în vederea garantării unui nivel mai bun de protecție a sănătății și securității lucrătorilor;

întrucât, în conformitate cu articolul menționat, aceste directive trebuie să evite impunerea unor constrângeri administrative, financiare și juridice care ar împiedica crearea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii;

întrucât Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor, adoptată în cadrul Consiliului European de la Strasbourg, din 9 decembrie 1989, de către șefii de stat și de guvern ai celor 11 state membre, declară, în special la pct. 20 și 22, următoarele:

„20. Fără a aduce atingere normelor mai favorabile tinerilor, în special cele care asigură prin formare integrarea profesională a acestora și cu excepția unor derogări limitate la anumite munci ușoare, vârsta minimă de încadrare în muncă nu trebuie să fie inferioară vârstei la care încetează perioada de școlarizare obligatorie și, în nici un caz, celei de 15 ani.

22. Trebuie să fie luate măsurile necesare în vederea adaptării normelor de drept al muncii aplicabile tinerilor lucrători, astfel încât acestea să răspundă cerințelor dezvoltării lor, precum și nevoilor lor de formare profesională și de încadrare în muncă.

Durata muncii lucrătorilor sub 18 ani trebuie, în special, limitată - fără ca această limitare să poată fi evitată prin recurgerea la ore suplimentare - și trebuie interzisă munca de noapte, cu excepția anumitor locuri de muncă stabilite de legislațiile sau reglementările naționale.”

¹ JO C 84, 4.4.1992, p. 7.

² JO C 313, 30.11.1992, p. 70.

³ Avizul Parlamentului European din 17 decembrie 1992 (JO C 21, 25.1.1993, p. 167). Poziția comună a Consiliului din 23 noiembrie 1993 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Parlamentului European din 9 martie 1994 (JO C 91, 28.3.1994, p. 89).

întrucât trebuie să se țină cont de principiile Organizației Internaționale a Muncii în domeniul protecției tinerilor la locul de muncă, inclusiv de cele privind vârsta minimă de ocupare sau de încadrare în muncă;

întrucât, în rezoluția sa privind munca copiilor¹, Parlamentul European sintetizează aspectele muncii tinerilor și le subliniază aspectele muncii tinerilor și subliniază, în special, efectele pe care aceasta le are asupra sănătății, securității și dezvoltării lor fizice și intelectuale și insistă asupra necesității de a adopta o directivă care să armonizeze legislațiile naționale în domeniu;

întrucât Directiva Consiliului 89/391/CEE din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă² prevede în art. 15 că grupurile deosebit de vulnerabile la riscuri trebuie să fie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific;

întrucât copiii și adolescenții trebuie să fie considerați grupuri expuse la riscuri specifice și trebuie luate măsuri în privința securității și sănătății lor;

întrucât vulnerabilitatea copiilor impune ca statele membre să interzică munca acestora și să vegheze ca vârsta minimă de ocupare sau de încadrare în muncă să nu fie inferioară vârstei la care încetează școlarizarea obligatorie pe bază de program integral impusă de legislația națională și, în nici un caz, celei de 15 ani; întrucât aceste derogări de la interzicerea muncii copiilor nu pot fi admise decât în cazuri speciale și în condițiile prevăzute de prezenta directivă; întrucât acestea nu pot, în nici un caz, să aducă atingere frecvenței școlare și dreptului de a beneficia de instruire;

întrucât caracteristicile proprii trecerii de la copilărie la vârsta adultă impun reglementarea și protecția strictă a muncii adolescenților;

întrucât orice angajator trebuie să garanteze tinerilor condiții de muncă adaptate vârstei lor;

întrucât angajatorii trebuie să pună în practică măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății tinerilor pe baza unei evaluări a riscurilor existente pentru tineri și care sunt legate de munca lor;

întrucât statele membre trebuie să protejeze tinerii împotriva riscurilor specifice care rezultă din lipsa de experiență, din absența conștientizării riscurilor existente sau potențiale sau din insuficienta dezvoltare a tinerilor;

întrucât statele membre trebuie să interzică, în acest scop, munca tinerilor pentru lucrările prevăzute de prezenta directivă.

întrucât adoptarea de cerințe minime precise în privința organizării timpului de lucru poate îmbunătăți condițiile de muncă ale tinerilor;

întrucât durata maximă a muncii tinerilor trebuie să fie strict limitată și întrucât munca de noapte a tinerilor trebuie să fie interzisă, cu excepția anumitor locuri de muncă stabilite de legislațiile sau reglementările naționale;

¹ JO C 190, 20.7.1987, p. 44.

² JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

întrucât este necesar ca statele membre să ia măsuri adecvate pentru ca timpul de lucru al adolescenților care frecventează învățământul școlar să nu prejudicieze aptitudinea lor de a beneficia de instruire;

întrucât timpul consacrat pregătirii de către tinerii care lucrează în cadrul unui sistem de formare teoretică și/sau practică în alternanță sau de stagiu în întreprindere trebuie să fie inclus în timpul de lucru;

întrucât, în vederea asigurării securității și sănătății tinerilor, aceștia trebuie să beneficieze de perioade minime de repaus - zilnic, săptămânal și anual - și de perioade de pauză adecvate;

întrucât, în ceea ce privește perioada de repaus săptămânal, este necesar să se țină cont în mod adecvat de diversitatea factorilor culturali, etnici, religioși și a altor factori din statele membre; întrucât revine cu precădere fiecărui stat membru să decidă, în ultimă instanță, dacă și în ce măsură duminica trebuie să fie inclusă în repausul săptămânal;

întrucât o experiență de muncă adecvată poate contribui la realizarea obiectivului care vizează pregătirea tinerilor pentru viața profesională și socială de adult, cu condiția să urmărească evitarea oricărui prejudiciu în privința securității, sănătății și dezvoltării lor;

întrucât, dacă derogările de la interdicțiile și limitările prevăzute de prezenta directivă par indispensabile pentru anumite activități sau situații specifice, aplicarea lor nu va putea să aducă atingere principiilor sistemului de protecție instituit;

întrucât prezenta directivă constituie un element concret în cadrul realizării dimensiunii sociale a pieței interne;

întrucât sistemul de protecție prevăzut de prezenta directivă necesită, în scopul aplicării sale concrete, punerea în practică de către statele membre a unui regim de măsuri având un caracter efectiv și proporționat;

întrucât punerea în aplicare a anumitor dispoziții ale prezentei directive prezintă pentru un stat membru dificultăți deosebite pentru sistemul său de protecție a tinerilor în muncă; întrucât, prin urmare, este necesar să se admită că acest stat membru poate să nu aplice respectivele dispoziții pe durata unei perioade corespunzătoare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I

Articolul 1

Obiectul

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a interzice munca copiilor.

Statele membre se asigură ca, în condițiile prevăzute de prezenta directivă, vârsta minimă de ocupare sau de încadrare în muncă nu este inferioară vârstei la care încetează școlarizarea

obligatorie pe bază de program integral, impusă de legislația națională și, în orice caz, celei de 15 ani.

2. Statele membre se asigură că munca adolescenților este strict reglementată și protejată în condițiile prevăzute de prezenta directivă.

3. Statele membre se asigură, de o manieră generală, că orice angajator garantează tinerilor condiții de muncă adaptate vârstei lor.

Statele membre asigură protecția tinerilor împotriva exploatării economice și împotriva oricărei munci care poate să dăuneze securității, sănătății sau dezvoltării lor fizice, psihologice, morale sau sociale sau să compromită educația acestora.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică oricărei persoane în vârstă de până la 18 ani care are un contract de muncă sau un raport de muncă definit de dreptul în vigoare într-un stat membru și/sau supus dreptului în vigoare într-un stat membru.

2. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să prevadă că prezenta directivă nu se aplică, în limitele și în condițiile pe care acestea le stabilesc, pe cale legislativă sau normativă, lucrărilor ocazionale sau de scurtă durată care privesc:

(a) serviciul casnic exercitat într-o gospodărie particulară sau

(b) munca care este considerată ca nefiind vătămătoare, dăunătoare sau periculoasă pentru tineri în întreprinderea familială.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) „tânăr”: orice persoană în vârstă de până la 18 ani, prevăzută în art. 2 alin. (1);

(b) „copil”: orice tânăr care nu a atins vârsta de 15 ani sau care face încă obiectul școlarizării obligatorii pe bază de program integral, impusă de legislația națională;

(c) „adolescent”: orice tânăr în vârstă de cel puțin 15 ani și de cel mult 18 ani, care nu mai face obiectul școlarizării obligatorii pe bază de program integral, impusă de legislația națională;

(d) „munci ușoare”: toate muncile care, prin natura proprie sarcinilor pe care le presupun și a condițiilor specifice în care acestea sunt efectuate:

(i) nu pot prejudicia securitatea, sănătatea sau dezvoltarea copilului

și

(ii) nu sunt de natură să le prejudicieze frecvența școlară, participarea la programe de orientare sau de formare profesională aprobate de autoritatea competentă sau aptitudinea de a beneficia de instruirea primită;

(e) „timp de lucru”: orice perioadă pe durata căreia tânărul se află la muncă, la dispoziția angajatorului și în exercitarea activității sau funcțiilor sale, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale;

(f) „perioada de repaus”: orice perioadă care nu este timp de lucru.

Articolul 4

Interzicerea muncii copiilor

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru interzicerea muncii copiilor.

2. Ținând cont de obiectivele prevăzute în art. 1, statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să prevadă ca interzicerea muncii copiilor să nu se aplice:

(a) copiilor care exercită activitățile prevăzute în art. 5;

(b) copiilor în vârstă de cel puțin 14 ani care lucrează în cadrul unui sistem de formare în alternanță sau de stagiu în întreprindere, în măsura în care această muncă este prestată în conformitate cu condițiile prescrise de autoritatea competentă;

(c) copiilor în vârstă de cel puțin 14 ani care efectuează munci ușoare, altele decât cele care țin de art. 5; cu toate acestea, alte munci ușoare decât cele care țin de art. 5 pot fi efectuate de către copii începând cu vârsta de 13 ani pentru un număr limitat de ore pe săptămână și pentru categorii de muncă stabilite de legislația națională.

3. Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută în alin. (2) lit. (c) stabilesc condițiile de muncă specifice acestor munci ușoare, cu respectarea dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 5

Activități culturale sau similare

1. Încadrarea copiilor în vederea desfășurării unor activități cu caracter cultural, artistic, sportiv sau publicitar este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile eliberate de autoritatea competentă pentru fiecare caz în parte.

2. Statele membre stabilesc, pe cale legislativă sau normativă, condițiile de muncă pentru copii în cazurile prevăzute în alin. (1) și modalitățile procedurii de autorizare prealabilă, cu condiția ca activitățile:

(i) să nu poată prejudicia securitatea, sănătatea sau dezvoltarea copiilor și

(ii) să nu fie de natură a prejudicia frecvența școlară, participarea la programele de orientare sau de formare profesională aprobate de autoritatea competentă sau aptitudinea lor de a beneficia de instruirea primită.

3. Prin derogare de la procedura prevăzută în alin. (1) și pentru copiii care au atins vârsta de 13 ani, statele membre pot să autorizeze, pe cale legislativă sau normativă, în condiții pe care le stabilesc, încadrarea copiilor în vederea desfășurării unor activități cu caracter cultural, artistic, sportiv sau publicitar.

4. Statele membre care dispun de un sistem de aprobare specific pentru agențiile de manechine în ceea ce privește activitățile copiilor pot să mențină acest sistem.

SECȚIUNEA II

Articolul 6

Obligații generale ale angajatorului

1. Fără a aduce atingere art. 4 alin. (1), angajatorul ia măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății tinerilor, ținând cont în special de riscurile specifice prevăzute în art. 7 alin. (1).

2. Angajatorul pune în practică măsurile prevăzute în alin. (1) pe baza unei evaluări a riscurilor existente pentru tineri și legate de munca acestora.

Evaluarea trebuie să fie efectuată înainte ca tinerii să înceapă munca și cu ocazia oricărei modificări importante a condițiilor de muncă și trebuie să se refere în principal la următoarele elemente:

- (a) echipamentul și organizarea locului de muncă și a postului de lucru;
- (b) natura, gradul și durata expunerii la agenți fizici, biologici și chimici;
- (c) organizarea, alegerea și utilizarea echipamentelor de lucru, în special a agenților, mașinilor, aparatelor și dispozitivelor, precum și manipularea acestora;
- (d) organizarea procedeelelor de lucru, desfășurarea muncii și interacțiunea acestora (organizarea muncii);
- (e) stadiul formării și informării tinerilor.

Atunci când această evaluarea demonstrează existența unui risc pentru securitatea, sănătatea fizică sau mintală sau dezvoltarea tinerilor, trebuie să se asigure o evaluare și o supraveghere a sănătății tinerilor, gratuite și adecvate, la intervale regulate, fără a aduce atingere Directivei 89/391/CEE.

Evaluarea și supravegherea gratuită poate să facă parte dintr-un sistem național de sănătate.

3. Angajatorul informează tinerii cu privire la eventualele riscuri și la toate măsurile adoptate în ceea ce privește securitatea și sănătatea tinerilor.

În afară de aceasta, angajatorul informează reprezentanții legali ai copiilor cu privire la eventualele riscuri și la măsurile adoptate în ceea ce privește securitatea și sănătatea copiilor.

4. Angajatorul asociază serviciile de protecție și de prevenire prevăzute în art. 7 din Directiva 89/391/CEE în planificarea, aplicarea și controlul condițiilor de securitate și de sănătate aplicabile muncii tinerilor.

Articolul 7

Vulnerabilitatea tinerilor - Interdicții de muncă

1. Statele membre asigură protecția tinerilor împotriva riscurilor specifice pentru securitatea, sănătatea și dezvoltarea lor, care rezultă din lipsa de experiență, din absența conștientizării riscurilor existente sau potențiale, sau din insuficienta dezvoltare a tinerilor.

2. Fără a aduce atingere art. 4 alin. (1), statele membre interzic, în acest scop, munca tinerilor în activități care:

- (a) depășesc în mod obiectiv capacitățile lor fizice sau psihologice;
- (b) implică o expunere nocivă la agenți toxici, cancerigeni, care cauzează modificări genetice ereditare, având efecte nefaste pentru făt pe perioada gravidității sau având orice alt efect nefast cronic asupra ființei umane;
- (c) implică o expunere nocivă la radiații;
- (d) prezintă riscuri de accidentare pe care se presupune că tinerii, din cauza neconștientizării aspectelor de securitate sau a lipsei lor de experiență sau de pregătire, nu le pot identifica sau preveni sau
- (e) care pun în pericol sănătatea prin expunerea la frig sau căldură sau din cauza zgomotului sau a vibrațiilor.

Printre activitățile care pot să antreneze riscuri specifice pentru tineri, în sensul alin. (1), figurează în special:

- lucrările care implică o expunere nocivă la agenții fizici, biologici și chimici prevăzuți în anexă la punctul I și
- procedeele și lucrările prevăzute în anexă la punctul II.

3. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze pentru adolescenți derogări de la alin. (2), atunci când acestea sunt indispensabile pentru formarea profesională a adolescenților și cu condiția ca protecția securității și sănătății acestora să fie asigurată prin efectuarea lucrărilor sub supravegherea unei persoane competente în sensul art. 7 din Directiva 89/391/CEE și sub rezerva garantării protecției asigurate de directiva menționată.

SECȚIUNEA III

Articolul 8

Timpul de lucru

1. Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută în art. 4 alin. (2) lit. (b) sau (c) iau măsurile necesare pentru limitarea timpului de lucru al copiilor:

(a) la 8 ore pe zi și la 40 de ore pe săptămână pentru copiii care fac obiectul unui sistem de formare în alternanță sau de stagiu în întreprindere;

(b) la 2 ore pe zi de școală și la 12 ore pe săptămână pentru muncile efectuate pe durata perioadei școlare, în afara orelor de școală, în măsura în care legislațiile și/sau practicile naționale nu interzic acest lucru;

În nici un caz, timpul zilnic de lucru nu poate depăși 7 ore; această limită poate fi extinsă la 8 ore pentru copiii care au atins vârsta de 15 ani;

(c) la 7 ore pe zi și la 35 de ore pe săptămână pentru lucrările efectuate pe durata unei perioade de inactivitate școlară de cel puțin o săptămână; aceste limite pot fi extinse la 8 ore pe zi și la 40 de ore pe săptămână pentru copiii care au atins de 15 ani;

(d) la 7 ore pe zi și la 35 de ore pe săptămână pentru muncile ușoare efectuate de copiii care nu mai fac obiectul școlarizării obligatorii pe bază de program integral, impusă de legislația națională.

2. Statele membre iau măsurile necesare pentru limitarea timpului de lucru al adolescenților la 8 ore pe zi și la 40 de ore pe săptămână.

3. Timpul consacrat pregătirii de către tânărul care lucrează în cadrul unui sistem de formare teoretică și/sau practică în alternanță sau de stagiu în întreprindere este inclus în timpul de lucru.

4. Atunci când un tânăr este încadrat în muncă de mai mulți angajatori, zilele de muncă și orele de muncă efectuate sunt însumate.

5. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze derogări de la alin. (1) lit. (a) și de la alin. (2) cu titlu de excepție sau atunci când motive obiective justifică derogarea. Statele membre stabilesc, pe cale legislativă sau normativă, condițiile, limitele și modalitățile de punere în aplicare a unor astfel de derogări.

Articolul 9

Munca de noapte

1. (a) Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută în art. 4 alin. (2) lit. (b) sau (c) iau măsurile necesare pentru interzicerea muncii copiilor între orele 8 seara și 6 dimineața.

(b) Statele membre iau măsurile necesare pentru interzicerea muncii adolescenților fie între orele 10 seara și 6 dimineața, fie între orele 11 seara și 7 dimineața.

2. (a) Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze munca adolescenților pe durata perioadei de interzicere a muncii de noapte prevăzute în alin. (1) lit. (b) pentru anumite sectoare de activitate.

În acest caz, statele membre iau măsurile adecvate pentru supravegherea adolescentului de către un adult pentru situațiile în care o astfel de supraveghere este necesară pentru protecția adolescentului.

(b) În cazul aplicării lit. (a), munca rămâne interzisă între miezul nopții și ora 4 dimineața.

Cu toate acestea, statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze munca adolescenților pe durata perioadei de interzicere a muncii de noapte în cazurile prevăzute în cele ce urmează atunci când motive obiective o justifică și cu condiția ca un repaus compensator adecvat să fie acordat adolescenților și ca obiectivele prevăzute în art. 1 să nu fie puse în discuție:

- lucrări efectuate în sectoarele navigației sau pescuitului;
- lucrări efectuate în cadrul forțelor armate sau poliției;
- lucrări efectuate în spitale sau instituții similare;
- activități cu caracter cultural, artistic, sportiv sau publicitar.

3. Adolescenții beneficiază, înainte de a li se atribui o muncă de noapte și, ulterior, la intervale regulate, de o evaluare gratuită a sănătății și capacității lor, cu excepția cazului în care munca pe durata perioadei de interzicere a muncii are un caracter excepțional.

Articolul 10

Perioada de repaus

1. (a) Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută în art. 4 alin. (2) lit. (b) sau (c) iau măsurile necesare pentru ca, pentru fiecare perioadă de 24 de ore, copiii să beneficieze de o perioadă minimă de repaus de 14 ore consecutive.

(b) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, pentru fiecare perioadă de 24 de ore, adolescenții să beneficieze de o perioadă minimă de repaus de 12 ore consecutive.

2. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, pentru fiecare perioadă de 7 zile:

- copiii în privința cărora au recurs la posibilitatea prevăzută în art. 4 alin. (2) lit. (b) sau (c) și
- adolescenții

să beneficieze de o perioadă minimă de repaus de două zile, dacă este posibil, consecutive.

Atunci când motive tehnice sau organizatorice justifică acest lucru, perioada minimă de repaus poate fi redusă, dar nu poate, în nici un caz, să fie mai mică de 36 de ore consecutive.

Perioada minimă de repaus prevăzută în primul și al doilea paragraf include, în principiu, duminica.

3. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să prevadă ca perioadele minime de repaus prevăzute în alin. (1) și (2) să poată fi întrerupte în cazul unor activități caracterizate de perioade de muncă fracționate sau de scurtă durată în cursul zilei.

4. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să prevadă pentru adolescenți derogări de la alin. (1) lit. (b) și de la alin. (2) în cazurile prevăzute în cele ce urmează, atunci când motive obiective justifică acest lucru și cu condiția ca un repaus compensator adecvat să fie acordat adolescenților și ca obiectivele prevăzute în art. 1 să nu fie puse în discuție:

- (a) lucrări efectuate în sectoarele navigației sau pescuitului;
- (b) lucrări efectuate în cadrul forțelor armate sau poliției;
- (c) lucrări efectuate în spitale sau în instituții similare;
- (d) lucrări efectuate în agricultură;
- (e) lucrări efectuate în sectorul turismului sau în sectorul hotelier, al restaurantelor și cafenelelor;
- (f) activități caracterizate de perioade de muncă fracționate în cursul zilei.

Articolul 11

Repausul anual

Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută în art. 4 alin. (2) lit. (b) sau (c) se asigură ca perioada liberă de orice muncă să fie inclusă, în măsura posibilului, în cadrul vacanțelor școlare ale copiilor care fac obiectul școlarizării obligatorii pe bază de program integral, impusă de legislația națională.

Articolul 12

Timpul de pauză

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca tinerii să beneficieze, în cazul în care timpul de lucru zilnic este mai mare de 4 ore și jumătate, de un timp de pauză de cel puțin 30 de minute, dacă este posibil, consecutive.

Articolul 13

Munca adolescenților în caz de forță majoră

Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze derogări de la art. 8 alin. (2), art. 9 alin. (1) lit. (b), art. 10 alin. (1) lit. (b) și, în privința adolescenților, de la art. 12, pentru munci prestate în împrejurările prevăzute în art. 5 alin. (4) din Directiva 89/391/CEE, cu condiția ca aceste munci să fie de scurtă durată și să nu sufere nici o întârziere, ca lucrătorii adulți să nu fie disponibili și ca perioade echivalente de repaus compensator să fie acordate adolescenților respectivi în termen de 3 săptămâni.

SECȚIUNEA IV

Articolul 14

Măsuri

Fiecare stat membru stabilește toate măsurile necesare ce urmează a fi aplicate în cazul nerespectării dispozițiilor adoptate în aplicarea prezentei directive; aceste măsuri trebuie să aibă un caracter efectiv și proporționat.

Articolul 15

Adaptarea anexei

Adaptările de natură strict tehnică ale anexei în funcție de progresul tehnic, de evoluția reglementărilor sau specificațiilor internaționale sau a cunoștințelor în domeniul reglementat de prezenta directivă se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută de art. 17 din Directiva 89/391/CEE.

Articolul 16

Clauza de menținere a drepturilor dobândite

Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a elabora, în funcție de evoluția situației, dispoziții diferite în domeniul protecției tinerilor, în măsura în care cerințele minime prevăzute de prezenta directivă sunt respectate, punerea în practică a prezentei directive nu constituie o justificare valabilă pentru diminuarea nivelului general de protecție a tinerilor.

Articolul 17

Dispoziții finale

1. (a) Statele membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 iunie 1996 cel târziu sau se asigură că, cel târziu la această dată, partenerii sociali stabilesc dispozițiile necesare prin acord, statele membre fiind obligate să adopte orice dispoziție necesară care să le permită garantarea în orice moment a rezultatelor impuse de prezenta directivă.

(b) Pe durata unei perioade de patru ani de la data prevăzută la lit. (a), Regatul Unit poate să nu aplice art. 8 alin. (1) lit. (b) primul paragraf în ceea ce privește dispoziția referitoare la durata maximă a săptămânii de lucru, precum și art. 8 alin. (2) și art. 9 alin. (1) lit. (b) și alin. (2).

Comisia prezintă un raport cu privire la efectele prezentei dispoziții.

Consiliul, hotărând în conformitate cu condițiile prevăzute în Tratat, decide dacă perioada menționată anterior trebuie să fie prelungită.

(c) Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

2. Când statele membre adoptă dispozițiile prevăzute în alin. (1), ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

3. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern, deja adoptate sau în curs de adoptare în domeniul reglementat de prezenta directivă.

4. Statele membre raportează Comisiei, la fiecare cinci ani, cu privire la punerea în practică a dispozițiilor prezentei directive, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali.

Comisia informează Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Economic și Social cu privire la aceasta.

5. Comisia prezintă periodic Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport cu privire la aplicarea prezentei directive, ținând cont de alin. (1), (2), (3) și (4).

Articolul 18

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, la 22 iunie 1994.

*Pentru Consiliu,
Președintele,
E. YIANNPOULOS*

ANEXĂ

Listă neexhaustivă de agenți, procedee și activități

[art. 7 alin. (2) al doilea paragraf]

I. Agenți

1. Agenți fizici

(a) Radiații ionizate

(b) Munca într-o atmosferă cu suprapresiune ridicată, de exemplu în incintele sub presiune, scufundarea subacvatică

2. *Agenți biologici*

(a) Agenți biologici din grupele 3 și 4 în sensul art. 2 lit. (d) din Directiva Consiliului 90/679/CEE din 26 noiembrie 1990 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă (a șaptea directivă individuală în sensul art. 16 alin. (1) din Directiva 89/391/CEE)¹.

3. *Agenți chimici*

(a) Substanțe și preparate care, în conformitate cu Directiva Consiliului 67/548/CEE din 27 iunie 1967 privind apropierea dispozițiilor legale, de reglementare și administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase² și cu Directiva Consiliului 88/379/CEE din 7 iunie 1998 privind apropierea dispozițiilor legale, de reglementare și administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase³, sunt clasificate în toxice (T), foarte toxice (Tx), corozive (C) sau explozive (E).

(b) Substanțe și preparate care, în conformitate cu Directivele 67/548/CEE și 88/379/CEE, se clasifică în nocive (Xn) și care prezintă una sau mai multe dintre următoarele fraze de risc:

- pericol de efecte ireversibile foarte grave (R 39)
- posibilitatea unor efecte ireversibile (R 40)
- pot avea efecte de sensibilizare prin inhalare (R 42)
- pot avea efecte de sensibilizare prin contactul cu pielea (R 43)
- pot cauza cancer (R 45)
- pot cauza modificări genetice ereditare (R 46)
- riscul unor efecte grave pentru sănătate în caz de expunere prelungită (R 48)
- pot modifica fertilitatea (R 60)
- riscul apariției, pe durata gravidității, a unor efecte nefaste pentru copil (R 61)

(c) Substanțe și preparate care, în conformitate cu Directivele 67/548/CEE și 88/379/CEE, se clasifică în iritante (Xi) și care prezintă una sau mai multe dintre următoarele fraze de risc:

- foarte inflamabile (R 12)
- pot avea efecte de sensibilizare prin inhalare (R 42)
- pot avea efecte de sensibilizare prin contactul cu pielea (R 43)

¹ JO L 374, 31.12.1990, p. 1.

² JO 196, 16.8.1967, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 93/679/CEE (JO L 268, 29.10.1993, p. 71).

³ JO L 187, 16.7.1988, p. 14. Directivă modificată ultima dată de Directiva 93/18/CEE (JO L 104, 29.4.1993, p. 46).

(d) Substanțele și preparatele prevăzute în art. 2 lit. (c) din Directiva Consiliului 90/349/CEE din 28 iunie 1990 privind protecția lucrătorilor la locul de muncă împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni (a șasea directivă individuală în sensul art. 16 alin. (1) din Directiva 89/391/CEE)¹.

(e) Plumbul și compușii săi, în măsura în care agenții respectivi pot fi absorbiți de organismul uman.

(f) Azbestul.

II. Procedee si lucrări

1. Procedeele și lucrările prevăzute în anexa I la Directiva 90/349/CEE

2. Lucrările de fabricație și de manipulare a dispozitivelor, artificilor sau a diverselor obiecte care conțin explozivi

3. Lucrările din menajeriile de animale feroce sau veninoase

4. Lucrările de sacrificare industrială a animalelor

5. Lucrările care presupun manipularea aparatelor de producție, înmagazinare sau folosire a gazelor comprimate, lichefiate sau dizolvate

6. Lucrările care presupun folosirea cuvelor, bazinelor, rezervoarelor, recipientilor și canistrelor ce conțin agenții chimici prevăzuți la pct. 1.3

7. Lucrările care prezintă riscul prăbușirii

8. Lucrările care prezintă riscuri electrice de înaltă tensiune

9. Lucrările al căror ritm este condiționat de mașini și care sunt remunerate în funcție de rezultat.

¹ JO L 196, 26.7.1990, p. 1.